

SLUTTRAPPORT:

Prosjektnummer: Rehabilitering 2010/3/0316

”Ispigging, langløp på Mjøsa”, Norges Idrettsforbund og olympiske og paralympiske komité.

Forord:

Det forsøkes igangsatt et årlig arrangement på Mjøsa, som kalles Norwegian Skating Festival. De årene det skulle være tykk is og lite snø, er tanken at det skal være et 5 byers skøyteløp fra Lillehammer, via Moelv, Gjøvik og Brumunddal til Hamar.

De årene det ikke er mulig, skal løpet arrangeres i en rundløype på ca 10 km med start og mål i en av de ovenfor nevnte byene. I 2010 var dette ved Moelv og i 2011 ble det ved Lillehammer.

Det skal være et tilbud for alle. Derfor skal det være klasser for vanlige skøyteløpere, klasser for skøyteløpere som bruker staver og klasser for funksjonshemmede ispiggere på kjelke.

På grunn av staver og lignende er det viktig at ispiggere, som sitter lavt og kan være utsatt for ”skiløperenes” staver, må ha en egen bane. Dette arrangementet koster det penger å etablere. Dessuten må man være forbredt på at løpet må flyttes pga plutselig overvann osv.. Derfor må det være forberedelser flere steder.

Sammendrag:

Tidligere var ispigging en internasjonal idrett, men etter hvert ble det deltagere fra færre land og grenen forsvant mer eller mindre. I Norge var det ikke lenger noen ispiggemiljøer, og på bakgrunn av at dette ønsket Norges Skøyteforbund at man skulle forsøke å dra i gang denne aktiviteten. Når man skulle ha et løp på naturis for alle, var det helt naturlig at det også er en klasse for funksjonshemmede. Det trengs en egen bane og denne kjøres parallelt på innsiden av den vanlige banen, og med mulighet for kortere sløyfer eller gå hele banen.

Det ble markedsført inn i de funksjonshemmedes miljøer, særlig blant de som begynner med kjelkehockey og som trenger mye trening på kjelke. Noen vil da finne ut at det er lettere å bli ispigger enn kjelkehockeyspiller, og for kjelkehockeyspillere vil det alltid være en fordel å være en god pigger.

Det var 12 som stilte opp på selve konkurransedagen, etter at løpet på en dags varsel måtte flytte fra Moelv til Lillehammer – men stadig på Mjøsisen. Senere kom det henvendelser fra andre, som hadde ønsket å delta, men syntes det var litt nifst å debutere med så mange andre deltagere (356 skøyteløpere) og derfor heller ønsket å trene på Moelv og Lillehammer i mindre grupper. Derfor holdt vi banen for de funksjonshemmede åpen ut sesongen til det ikke lenger kunne kjøres på Mjøsa. Da var det 4 grupper med til sammen 13 personer, som pigget gjennom løypa en eller flere ganger.

Vi vet at det er etablert piggegrupper 2 steder etter vårt initiativ med å dra dette i gang.

Dette arrangementet vil bli årlig framover. I tillegg inviteres deltagerne hvert år til en sommerleir i Hamar OL-Amfi, for å opprettholde følelsen med ispigging.

Kap.1: Bakgrunn/Målsetting

Tidligere var ispigging en øvelse på programmet i de Paralympiske lekene. Men for at det skal være der, må det være 8 nasjoner som driver idretten. Etter hvert var ikke dette tilfellet, og tilbudet ble også borte nasjonalt. I 2010 fantes det ikke noe tilbud til barn og voksne innen denne idretten, som er Norges Skøyteforbunds gren for funksjonshemmede.

Det tilbudet som fantes for de som ønsker å pigge på kjelke, var kjelkehockey. Dette tilbudet finnes i Moss, Oslo, Bergen, Stavanger og Trondheim. For mange er dette en for tøff idrett, slik at man ikke ønsker å drive denne grenen.

På denne bakgrunnen ønsket Norges Skøyteforbund at når det er et skøyteløp for alle på en utendørs bane, så skal tilbudet gjelde alle – også funksjonshemmede.

Med bakgrunn i dette var det en målsetting om at det skulle dras i gang miljøer for ispiggere. Det vil også være viktig for de som driver kjelkehockey, da de alltid kan bli bedre til å behandle kjelken ved mer ispigging.

Kap. 2: Prosjektgjennomføring/Metode

Dette prosjektet er veldig delt i to:

Den ene er informasjon og den andre er praktisk gjennomføring av selve arrangementet.

Når det gjelder informasjon så måtte man - "skyte med hagle" - og spre informasjonen til flest mulig, i og med at man ikke har noen miljøer, men brukte de kanaler og den støtte man kunne få fra andre miljøer med idrett for funksjonshemmede. Det ble brukt oppslag i aviser, informert gjennom de kretsansatte, gitt beskjed blant kjelkehockeyspillere og informert til klubber.

Organisering av selve opplegget hadde flere vinklinger: Det ene var adkomst til selve banen med brøyting fra vei og ut på isen. Der måtte det tilrettelegges med varmetelt og et område, der man kunne få varmet opp. Man kunne ikke gjøre dette i konkurransebanen, da det var problemer med brikke og tidtaking ved å være for nær start og mål.

Oppkjøring av bane er alltid den største jobben i forbindelse med et slikt arrangement, og man må bruke folk som har det riktige ryddeutstyret. Det vil være folk med ATVer eller traktor med snøfreser, plog og kost. Disse personene har dette utstyret pga at de har påtatt seg brøyting i byer, på kjøpesentre, hos privatpersoner osv. Og der snør det akkurat samtidig med at det snør i vår bane! I tillegg må man være forberedt flere steder pga at det på naturis alltid vil kunne komme overvann. Det gjorde det for oss, slik at det måtte flyttes til Vingnesvika på Mjøsa ved Lillehammer dagen før. Vi var godt forberedt der og hadde godt med mannskaper og samarbeidspartnere, så det gikk veldig fint.

Kap. 3: Resultater og resultatvurdering

Når man vurderer resultatet, så gjelder det like mye om man nådde ut til de aktuelle, som selve gjennomføringen av skøyteløpet.

Det å nå ut til de aktuelle deltagerne, skal man aldri være fornøyd med, for det er alltid personer man ikke når med sin informasjon innen dette miljøet. Men slik er også systemet litt og man må også gå i seg selv om man klarer å følge opp dette.

I dette prosjektet var det 12 som deltok under selve arrangementet og 13 som prøvde seg i banene på Lillehammer og Moelv. Det er et resultat som vi er fornøyde med.

Deltagerne gjennomførte løpet på en god måte og valgte selv hva slags distanse de ville pigge. Til tross for at det var minus 14 grader, kunne alle tenkt seg å pigge lengre enn de gjorde. De som pigget lengst pigget 20 km.

I tillegg er det som resultat av arrangementet etablert ispigge gruppe på Valle Hovin i Oslo og på Moelv. Dette var i henhold til målsettingen, men miljøet rundt Moelv kunne vært mer stabilt. De trener på balanse og optimal fremdrift på kjelken.

Kap. 4: Oppsummering/videre planer

For en arrangør som driver utendørs på innsjøer som må brøytes, og man i tillegg må passe på istykkelse i forhold til hva slags utstyr man kan benytte seg av, er det å organisere et arrangement alltid en utfordring. Når man i tillegg legger inn klasser for funksjonshemmede,

vil kravet til fremkommelighet til banen øke radikalt. Men det kommer for så vidt alle til gode og øker faktisk kvaliteten betraktelig.

Det er viktig å tilrettelegge, slik at de funksjonshemmede finner det som en positiv opplevelse å delta. Det følte vi i høy grad her.

At andre ønsker å bruke anlegget videre, er helt i tråd med målsettingen.

Det arrangeres igjen løp den 18. februar 2012, der det er innlagt klasse for funksjonshemmede – uten at man har søkt midler noe sted til den ekstra kjøringen. Dette er en utfordring som arrangøren tar.

De som deltok i 2011, er direkte kontaktet i forhold til årets arrangement.